

[Marius Buhl.]

just ved hjælp af denne lov at finde arbejde til en eller anden flink kvinde i 55—60 års alderen, som endnu ikke kan få aldersrente, og som gerne vil supplere den fortjeneste, hun har. Det kan man give hende gennem husmoderafløsningsarbejdet, hvis hun har lyst og evner og sindsindstilling til det. Men hvis der er tvungen kursusuddannelse, kan den stille sig hindrende i vejen. På den anden side kan det stille sig noget anderledes i de større byer. Her savner man dette kendskab til personerne og kan derfor blive nødt til at sikre sig, at den pågældende har dygtigheden, sikre sig det gennem et kursus. Jeg kunne også tænke mig, at man i de større byer gerne ville have kursus for derigennem at kunne sortere de folk, man vil vælge imellem. Efter et kursus kan man få en erklæring om, hvorvidt vedkommende er egnet, men det giver det foreliggende lovforslag jo også lov til; det forbyder aldeles ikke en uddannelse. Der siges kun, at man må tage den, om man vil, og man må lade være, om man vil. Altså det frafalder kravet om kursus, og i relation til, at kommunerne stilles frit i den henseende, kommer den næste afvigelse, og det er frafaldet af kravet om en bestemt løn, idet man kan nøjes med at betale den på stedet gåengse løn. Den lidt højere lønsats, som den gældende lov forlanger, har sin rod i, at man krævede en bestemt uddannelse af disse mennesker, og så mente man, at de dermed var sat op på et højere plan og kunne gøre krav på en højere løn. Det frafalder man nu, dog ikke således, at det forbydes at give en højere løn. Der kan tages hensyn til dem, der har fået et kursus eller har andre kvalifikationer, således at de får en højere løn godkendt til refusion. Der lægges i lovforslaget et vist loft over lønnen, hvad det offentlige jo altid må gøre, når refusionen skal beregnes procentvis af de ydelser, som den lokale myndighed er gået med til.

Endelig kan den kursusuddannede, som efter gældende lov skulle have et 3 måneders kursus, efter det foreliggende lovforslag nøjes med 1 måned. Ministeren mener også her at have visse erfaringer at støtte sig til, idet han mener ved samtaler med de pågældende kursus at være blevet klar over, at længden af disse kursus godt kan indskrænkes noget, man kan omlægge arbejdsplanen, således at den fornødne uddannelse kan gives i løbet af 1 måned. Hvis denne ændring skal gennemføres, må der også en ændring til i de tilskudsregler, som gælder for elever på de skoler, hvor kursusuddannelsen finder sted. Den ændring stiller ministeren i udsigt,

således at man herefter skal kunne give tilskud til kursusøgende, som kun tager 1 måneds kursus.

Jeg ville tro, at det var en gavnlig ændring i loven. I de ca. 2½, nej, omtrent 3 år, loven har eksisteret, er den indført i 417 af landets mellem 1 300 og 1 400 kommuner. Det vil altså sige, at den ikke er indført i en tredjedel af kommunerne, og ministeren mener gennem rundspørge at have konstateret, at det er den tvungne uddannelse, der har gjort, at en hel del, særlig af de mindre landkommuner, er betænkelige ved at indføre ordningen. Ved at slække på dette, kunne man bidrage til, at loven blev benyttet i et langt større antal kommuner, end den er i forvejen, altså bidrage til, at den kom til sin ret, kom til at virke efter sin hensigt, og derfor ser jeg med glæde denne ændring i loven.

Der gøres også opmærksom på fra en del større kommuner, at man nok ville være glad for at være fri for den tvungne uddannelse, og der gøres opmærksom på svingningen i antallet af sygdomstilfælde, altså i den brug, der er for loven, og at hvis man ikke var afhængig af den tvungne uddannelse, kunne man bedre hjælpe, hvor det var tiltrængt. Jeg mener, at den nu foreslåede ordning vil skabe bedre betingelser for, at langt den overvejende del af kommunerne kan give befolkningen mulighed for at få del i dette gode, og derfor skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Asger Jensen: Husmoderafløsningen er en nydannelse i dansk sociallovgivning, og det er med glæde, man i dag kan konstatere efter 2 års prøvetid, at denne nydannelse er faldet heldig ud. Stort set må man erkende, at denne lov har virket på en særdeles tilfredsstillende måde, idet loven i virkeligheden har løst to store sociale problemer, både dette at skabe hjælp i hjem, hvor husmoderen på grund af sygdom ikke var i stand til at klare opgaven, men også dette at skabe beskæftigelse til enlige kvinder, som står uden eksistensmuligheder, give dem en naturlig beskæftigelse, hvorved de kan få et erhverv i tilfælde, hvor det ellers for mange kvinder er vanskeligt at finde sig et erhverv.

Der er jo — som det allerede har været omtalt — foreslået enkelte ændringer i loven, og jeg synes, det er glædeligt at konstatere, at man kan mærke, at en kyndig kommunalmand har været medbestemmende med hensyn til, hvordan denne lovgivning skulle formes. Den højtærede minister har i de forslag om ændringer i den obligatoriske uddannelse vist en tillid til kommunalbestyrelserne, som jeg tror, man i overordentlig